

Εφετείο Ναυπλίου 289/1986,

Πηγή: Δ.Ε.Ν 43/87 σελ. 466

Περίληψη: Ο μισθωτός που υπέστη εργατικό ατύχημα λόγω αμελείας του εργοδότη ή των προστηθέντων του δικαιούται χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης του. - Η αξίωση αυτή παραγράφεται μετά την παρέλευση 5 ετών από την ημέρα που ο μισθωτός έλαβε γνώση της ζημίας του και του υποχρέου προς αποζημιώσιν του. - Απόδειξη της γνώσεώς του αυτής. - Ο βοηθός αρχιμυλωνα δεν είναι υπάλληλος αλλά εργάτης. - Εξόφληση οφειλομένου ποσού επέρχεται και με την γνωστοποίηση του γραμματίου παρακαταθέσεως του ποσού με συστημένη επιστολή. - Το έγγραφο που αναφέρει ότι καταβλήθηκαν στον μισθωτό ωρισμένα ποσά ως αμοιβή του πέραν της αναγραφόμενης στο μισθολόγιο, αλλά δεν προσδιορίζει ειδικότερα, τις αιτίες αμοιβής, δεν αποτελεί εξοφλητική απόδειξη των αμοιβών υπερεργασίας κλπ., εφ' όσον μάλιστα στο μισθολόγιο εγράφοντο μόνον οι μισές αποδοχές.

Απόφαση Δικαστηρίου

Εισηγητής: ΕΥ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Δικηγόροι: Ν. Γεωργιάς, Ι. Οικονομόπουλος

Από τις διατάξεις των άρθρων 1 του Ν. 551/15, που κωδικοποιήθηκε με το ΒΔ της 2-4/25.8.20, 71, 299, 288, 662, 914, 922 και 932 του ΑΚ, προκύπτει ότι στον μισθωτό που υπέστη εργατικό ατύχημα, που οφείλεται σε αμέλεια είτε των καταστατικών οργάνων του εργοδότη, είτε των προσώπων που έχουν προστηθεί από αυτόν, που παρέλειψαν να ρυθμίσουν, σύμφωνα με το άρθρο 662 του ΑΚ, τα σχετικά με την εργασία και με το χώρο της, καθώς και τα σχετικά με την διαμονή, τις εγκαταστάσεις και τα μηχανήματα ή εργαλεία, έτσι ώστε να προστατεύεται η ζωή και η υγεία του εργαζομένου, παρέχεται αξίωση προς πληρωμή χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης εξ αιτίας της αδικοπραξίας που έχει επιλοχώσει (Γεωργιάδης, εις Γεωργιάδη-Σταθοπούλου ΑΚ 937 αριθ. 4 ΑΠ 51/76 ΝοΒ 24.594, ΑΠ 821) 82 ΕΕργΔ 42.75). Εξ άλλου, κατά το άρθρο 937 § Ι ΑΚ, η απαίτηση από αδικοπραξία παραγράφεται μετά πενταετία, αφότου ο παθών έμαθε τη ζημία και τον υπόχρεο σε αποζημίωση, σε κάθε όμως περίπτωση η απαίτηση παραγράφεται, μετά την πάροδο είκοσι ετών από την πράξη. Η άνω παραγραφή απομακρύνεται από τον κανόνα των άρθρων 251 του ΑΚ που αφορά την έναρξη της παραγραφής γενικά και από την εξαίρεση του άρθρου 253 του αυτού κώδικα που αφορά την έναρξη της παραγραφής των θεμάτων του άρθρου 250 του ΑΚ και μόνο (Γ. Μπαλή, Γεν. Αρχαί Εκδ. Η' § 147 και 148 σελ. 390 και 391 αντίστοιχα). Ως προς τη λήξη του χρόνου της παραγραφής, έχουν εφαρμογή οι γενικοί κανόνες περί υπολογισμού του χρόνου (Γ. Μπαλή, ένθ. ανωτ. § 145 και 131 αριθ. 4 σελ. 384 και 345 αντίστοιχα) και μάλιστα η διάταξη του άρθρου 243 § 3 του ΑΚ, σύμφωνα με την οποία προθεσμία που έχει προσδιοριστεί σε χρόνια λήγει μόλις έχει περάσει η αντίστοιχη ημερομηνία του τελευταίου χρόνου. Από όλα τα παραπάνω, προκύπτει ότι η απαίτηση από αδικοπραξία παραγράφεται σύμφωνα με το άρθρο 937 του ΑΚ μετά από πέντε έτη από την αντίστοιχη ημερομηνία του χρόνου, αφότου ο παθών έμαθε την ζημία και τον υπόχρεο σε αποζημίωση.

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα άνω πρακτικά και τις προτάσεις της εφεσιβλήτου-εναγομένης της πρωτόδικης δίκης, η τελευταία ισχυρίσθηκε ότι η απαίτηση του εκκαλούντος-ενάγοντος να επιδικασθεί σ' αυτόν το ποσό των 1.000.000 δρχμών λόγω ηθικής βλάβης, που έχει υποστεί από την άνω αδικοπραξία, έχει παραγραφεί γιατί συμπληρώθηκε πενταετία από τότε που έλαβε γνώση της ζημίας και του υποχρέου σε αποζημίωση (13.4.78) μέχρι της εγέρσεως της αγωγής (13.12.83). Ο ισχυρισμός αυτός, που αποτελεί ένσταση καταλυτική της αγωγίμης αξιώσεως του ποσού των 1.000.000 δραχμών, είναι νόμιμος στηρίζεται στο άρθρο 937 του ΑΚ και αποδεικνύεται από τα παραπάνω που εκθέτει ο εκκαλών-ενάγων στην αγωγή του σχετικά με τις συνθήκες του τραυματισμού του, αφού εκθέτει σ' αυτήν λεπτομερώς τις συνέπειες του ατυχήματός του, τις σχετικές με την ικανότητά του προς εργασία, περιγράφοντας λεπτομερώς ποια από τα δάκτυλα του δεξιού χεριού του απεκόπησαν και ποια έχουν υποστεί αγκύλωση, από τον χρόνο ασκήσεως της αγωγής (13.12.83) που προκύπτει από την πράξη καταθέσεως αυτής στον γραμματέα του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου και (...) από όλα τα επικαλούμενα και προσκομιζόμενα έγγραφα, από τα οποία προκύπτει ότι ο εκκαλών-ενάγων έλαβε γνώση της προσβολής της ικανότητός του για εργασία αναμφισβήτητα από του τραυματισμού του (11.2.78) μέχρις ότου επανέλαβε την εργασία που έκανε πριν από το ατύχημα στον κυλινδρόμυλο, της εφεσιβλήτου-εναγομένης (13.4.78), αφού κρίθηκε όλο αυτό το χρονικό διάστημα ανίκανος για εργασία με τέσσερες συνεχείς αποφάσεις του ΙΚΑ, όπως προκύπτει από το δελτίο περιθάλψεώς του λόγω του ατυχήματός του που προσκομίζει ο ίδιος, και όταν επανέλαβε την εργασία του δοκίμασε έμπρακτα την ικανότητά του γ' αυτή. Έτσι, η σχετική ένσταση πρέπει να γίνει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη.

Αποδείχθηκε ότι (...) ο εκκαλών-ενάγων παρακολουθούσε την παραλαβή του σίτου, έθετε σε κίνηση τα μηχανήματα πλύσεως και αλέσεως που λειτουργούσαν αυτομάτως διά της πίεσεως των καταλλήλων κομβίων και μεριμνούσε για την κατάλληλη πρόσμειξη των διαφόρων τύπων σίτου, έτσι ώστε να παράγονται οι καθορισμένοι τύποι αλεύρων, ενώ δεν αποδείχτηκε ότι έκαμε δοκιμές της αντοχής και της δυνάμεως του φυράματος αλεύρου και νερού (ζυμαριού) στο δοκιμαστήριο του άνω κυλινδρομούλου, ότι ενημέρωνε τα δελτία παραγωγής, ότι εκτελούσε χρέη προϊσταμένου σε ολόκληρο το εργατοτεχνικό προσωπικό του κυλινδρομούλου και του επόπτη λειτουργίας αυτού. Με τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά, η εργασία του εκκαλούντος-ενάγοντος στον άνω κυλινδρόμυλο ήταν κατά κύριο χαρακτήρα σωματική, με την σύγχρονη έννοια του όρου τούτου, του ειδικευμένου βιομηχανικού εργάτου, εφόσον αυτός δεν είχε καμμία εξιδιασμένη εμπειρία, θεωρητική μόρφωση και ιδίως ανάπτυξη πρωτοβουλίας και ανάληψη ευθύνης στην εκτέλεση των παραπάνω εργασιών, που τις εκτελούσε με την ειδικότητα του βοηθού αρχιμυλωνά.

(...) Η εφεσίβλητος-εναγομένη προσέφερε στον εκκαλούντα-ενάγοντα το ποσό των 24.210 δραχμών που δεν αποδέχτηκε ο τελευταίος, με αποτέλεσμα να το καταθέσει στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων υπέρ αυτού με το υπ' αριθ. 29873/24.1.84 Γραμμάτιο Συστάσεως Παρακαταθήκης του Γραφείου Παρακαταθηκών Καλαμάτας και γνωστοποίησε την κατάθεση αυτή νομότυπα με την υπ' αριθ. 484/25.1.84 συστημένη επιστολή που κατάθεσε στο Ταχ. Γραφείο Μεσσηνίας, αφού η γνωστοποίηση που επιβάλλει το άρθρο 430 του ΑΚ είναι άτυπη (Σχινιάς, στο Γεωργιάδη-Σταθοπούλου ΑΚ 430 αριθ. 13) και έτσι αποσβέστηκε η ενοχή αυτή σύμφωνα με το άρθρο 431 ΑΚ.

Οι εξοφλητικές αποδείξεις που προσκομίζει η εφεσίβλητος-εναγομένη, με ημερομηνίες 4.1.79, 3.12.80, 28.2.81 και 10.1.82, ποσού 60320, 6274, 5200 και 81.000 δραχμών αντίστοιχα, που αναγράφουν ότι πρόκειται περί αμοιβής πέραν του μισθολογίου για τους μήνες Ιουνίου μέχρι Δεκεμβρίου 1978 Οκτωβρίου και Νοεμβρίου 1980, Ιανουαρίου και Φεβρουαρίου 1981 και Μαρτίου και Δεκεμβρίου 1981 αντίστοιχα (την γνησιότητα της υπογραφής του σ' αυτές αναγνωρίζει ο εκκαλών-ενάγων), δεν αποδεικνύουν ότι τα ποσά που αναγράφονται σ' αυτές εδόθησαν προκειμένου να εξοφληθεί η ένδικη απαίτηση του εκκαλούντος-ενάγοντος από υπερεργασία, από νυκτερινή εργασία και εργασία κατά τις Κυριακές, αφού δεν αναγράφουν ότι τα ποσά που αναφέρονται σ' αυτές δόθηκαν για τις παραπάνω αιτίες και αφού ο μάρτυρας ΑΨ καταθέτει από δική του αντίληψη ότι έπαιρνε αποδείξεις σαν λογιστής της εφεσίβλητου-εναγομένης από τον εκκαλούντα για χρηματικά ποσά που αφορούσαν τον μισθό του και έγραφαν πέραν του μισθολογίου, γιατί υπάρχει συμφωνία μεταξύ των διαδίκων να γράφεται στο μισθολόγιο των αποδοχών το μισό ποσό των αποδοχών για λόγους φορολογικούς, όπως ισχυρίζεται και ο εκκαλών-ενάγων. Συνεπώς, η σχετική ένσταση εξοφλήσεως είναι αβάσιμη και απορριπτέα.